

Papp Lajos szívsebész nyílt levele

2018 december 20. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [1](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Futót?zként terjed a professzor írása!

Az alábbiakban Dr. Prof. Papp Lajos, Széchenyi-díjas szívsebész, a Pécsi Tudományegyetem nyugalmazott egyetemi tanára, valamint PTE-ÁOK Szívgyógyászati Klinika korábbi igazgatójának nyílt levele olvasható, melyet változtatás nélkül közlünk.

Az elmúlt években, különösen az utóbbi hónapokban jelent?sen fokozódtak azon elektronikus felületen megjelent írások, melyek a nevem felhasználásával – sokszor fényképek mellékletével – olyan tartalmat jelentettek meg, melyek egészben, vagy részletben valótlanokat tartalmaztak.

Nem kívánok az egyes mondatokra és egyes írásm?vekre külön válaszolni.

Ezért közlöm a következőket:

- 1. Dr. Orbán Viktor Miniszterelnök urat a rendszerváltás kezdetét?l tisztetem, és munkásságát, amelyet a magyar nemzet érdekében kifejtett, a legnagyobb elismeréssel és nagyrabecsüléssel min?sítem. Miniszterelnök úron kívül feleségét, Dr. Lévai Anikót különös tisztelettel és szeretettel fogadtam szívembe, mint Miniszterelnök úr mindenkori támaszát és öt gyermek édesanyját.
- 2. Életemmel bizonyítottam, hogy mindenkor a magyar nemzet minden tagját szolgáltam. Visszalév? életemben – míg egészségem engedi – maximális energiával nemzetemért élek.
- 3. A legkedvesebb tanítványom és barátom Dr. Alotti Nasri palesztin arab származású. A zalaegerszegi szívsebészeti f?orvosa, egyetemi docens. Családjának minden tagja, apja, anyja, testvérei példaképpül szolgálhatnak minden embernek. Palesztinából elüldözték ?ket. Barátom rendkívül nehéz körülmények között végezte iskoláit és az orvosi egyetemet Szegeden.

Az els? iraki háború idején egyedüli magyar állampolgárként a háború kitörését személyes jelenlétemmel igyekeztem meggátolni. Az iraki tévében angol nyelven elhangzott – írásban rögzített – interjút az alábbiakban közlöm:

„Dr. Papp Lajos, Magyarország egyik vezet? szívsebésze vagyok. A tízmilliós magyar nép a II. világháborúban egymillió lakosát veszítette el. A magyar nép akkor sem akarta és jelenleg sem akarja a háborút.

A magyar nép békét akar!

Nem fogadom el semmilyen indokból emberi ítélet alapján más ember halálát.

Nem fogadom el a terrorizmust!

Nem vagyok semmilyen párt tagja, keresztyén orvos vagyok, életemet az emberek gyógyításának szenteltem, szentelem!

Irakba azért jöttem – hasonlóan másokhoz –, hogy megakadályozzam ártatlan emberek meggyilkolását.

Ha a háborút megakadályozni nem tudom, jelenlétemmel népem békeakarátát, és csakis azt akarom kifejezni. Tudatni akarom a gyilkosokkal, hogy osztozom az ártatlan iraki emberek sorsával.

A háború alatt orvosi esküm szellemében sebészként mentem a menthet? életeket.

A világ minden orvosához fordulok: jöjjenek Irakba megakadályozni a háborút, ha ez nem sikerül, segítsenek az emberéletek megmentésében.

Bízom a jóakarató emberekben és Jóisten kegyelmében!

Ezért fordulok – keresztényi hitünk szerint – Isten földi helytartójához, II. János Pál pápa ?szentségéhez, jöjjön el Irakba, és személyes jelenlétével akadályozza meg a háborút. Nemcsak a készül?d? iraki háborút, hanem a kereszténység és iszlám közötti békétlenséget is, békét teremtve a Mohamed prófétát követ? és a keresztények között. Példamutató pápai életének koronája csak ez a tett lehet, örök példát szolgáltatva az emberiségnek.

A fentiekben túlmenően semmilyen nyilatkozatot nem teszek, semmilyen kérdésre nem válaszolok!

Dr. Papp Lajos, szívsebész

Fentiekkel bizonyítottam, hogy az arab világgal szemben semmiféle negatív gondolatok, kijelentések a múltban és jelenben nem történtek.

- 4. DE: a Teremt? engem a Kárpát-medencébe küldött, magyar az anyanyelvem, Magyarország a hazám. Az elmúlt ezer évben bizonyítottuk, hogy befogadó nemzet vagyunk. Befogadtuk több mint hétszáz éve a cigányokat, majd a kunokat, a jászokat, a zsidókat, a németeket, a lengyeleket. A jó szándékú kopogatókat mindig befogadtuk. DE hetven évemen túl is – akár életem árán is – védem hazámat az iszlám er?szakos inváziójával szemben!

Nem fogadom el álhumánus hivatkozással a migrációt! Magyarország a magyaroké! Kárpát-haza az én hazám!

Dr. Papp Lajos szívsebész, az MTA doktora emeritus professzor

Emlékeztet?: a történelem azokat a népeket bünteti, akik elfelejtik múltjukat és az abból levonható tapasztalatokat.

Emlékezzenek! Emlékezzenek a 150 éves iszlám-török rabigára, az iszlám okozta pusztításokra!

Hunyadi János levele V. Miklós pápának. Egy pár száz éves gondolat arról, miért is harcolunk.

"Boldogságos Atyám és félve tisztelend? Uram!

Ha jól emlékszem, csaknem száz éve már, hogy a törökök támadó fegyverei Európa hatáira törtek, megsértve Istent és embert. Hamarosan leigázták, s egyik vereséget a másik után mérve rájuk, dolyfös csúfsággal romba, gyászba, szolgaságba döntötték, vallásukban megrontották, pogány szokásokra, erkölcsökre, törvényekre, ocsmány nyelvük használatára kényszerítették Görögországot, Macedóniát, majd Albániát és sok más földet, melyek pusztta említése is szánalmat ébreszt. Semmit sem hagytak épen, szent vagy világi dolgot, mondom, semmit, aminek t?zzel-vassal, rabigával, rémuralommal ártani lehetett. Gyalázatba döntöttek mindent, amihez közel értek. Er?szakosságuk vihara elérte lassan összes szomszédjainkat. Újabban már szinte Európa szívéig, végül ennek az országnak, Hazánknak határáig hatolt. Csodálná atyám, aki tudná, hogyan volt képes ez a mi hazánk ennyi s oly súlyos szenvedés elt?résére inkább, mint elhárítására. Vélem, ha hite meg nem tartja, er?i nem tartották volna meg.

Hatvannál több esztendeje, úgyszólván szakadatlan viseljük a harcok dühét, magunk gondján, magunk: egyetlen nemzet fegyvereire utalva. Itt állunk, immár kimerülten a sok harctól, vereségt?l, gyásztól és fájdalomtól. Halálunk halálával pusztulunk. Mennyi rémségre emlékezünk! Láttuk gyakran az ellenség táborát a várfalokról: az ég? háztet?ket; sírással, futással, sükséggel telve mindeneket; azután a feldúlt földeket, gyászoló házakat, testvéreink holttestét martalékul az ellenség kezében, a gy?z?k gúnyolódását, az ellenséges rabigát, nyomorúságos életre hajszolt hadifoglyok menetének gyalázatát. Rövidre fogva, többet szenvedtünk, mint egyszer? hadiállapotban. Nekünk, kik megmaradtunk, s emlékezünk a szabadságra, alig maradt egyebünk, mint fegyverünk s bátorságunk. Gyakran jártunk a végveszély szélén, s nem tudom a sors reánk, vagy foglyainkra rakott-e súlyosabb bilincseket és terheket. De bármilyen nehéz mindez, inkább akartuk elviselni, mint a szolgaságot, mindig súlyosabbnak éreztük a hit kárát, mint az anyagiakét. Hát nem elég ennyi jogos fájdalom? Hiszen nincs olyan kegyetlenség, amit rajtunk el ne követtek volna, és sohasem elég: akár gy?zünk, akár veszünk: mindig itt az ellenség; gy?lölete, mellyel ellenünk harcol, még nagyobb, mint hatalma.

Most is készül az ellenség. Szárazon és tengeren, nagy zsoldon tartott roppant seregével, inkább kiirtásunkra, mint legy?zésünkre tör. Szomszédjainkat támadja, háborúra ingerel. Elhatároztuk, hogy inkább mi támadunk a várt ellenségre, semhogy késlekedvén megtámadtassunk; elindítjuk inkább, nehogy szenved?n kelljen t?rnünk a háborút. Elég volt; látni annyi igába hajtott férfit, meggyalázott n?t, fejekkel telerakott szekeret, bilincsbe vert rabok gyalázatos elárverezését, vallásunknak ezt az évente ismétl?d? megcsúfolását. Elég, mondom, a kegyes hiszékenységb?l, ég ostoraként t?rni a szerencsétlen országok, keresztény nevünknek sírhelyeinek szenvedését, hol az emberek akik annyi nagy hajótörés után még megmaradtak, már csak nyögnek, nem élnek...

Számban, kincsekben hatalmasak kikkel fegyvereinket összemérjük. Attól tartok, a törökkel kezdett háborút egész Ázsiával kell lefolytatnunk. A kitartásban van egyetlen bizodalunk, hogy elhárítsuk a szolgasorsot a keresztények?l. Most vagy nem kellett volna ajánlani s elkezdni a háborút; vagy ha már elkezdték viseljük, és

végezzük az ügy nagyságához méltóan. El is végezzük, ha megszorítjuk az ellenséget és nem tágítunk el?bb, míg nem ki?zvéen Európából, reményiségünk beteljesül. Nem csekély az ok, mely kitartásra ösztönöz ebben a háborúban. Ellenségeink, kik annyiszor támadtak ránk, sohasem fogják abbahagyni a támadásunkat, ha le nem verjük ?ket. Velük nincs, és nem is lehet tartós béke. Tehát szilárdan helyt kell állni, gonddal végezvén kötelességünket. Mi helyt is állunk, ha boldogságod segítséget ad hozzá. Ha egyszerre cselekszünk, rövid lesz a dolog, csak ne lohasszák le reményiségünket megszakításokkal, halogatásokkal. Itt van ez a sereg, méltó a zsoldra; olyan harcosokból, kik nem id?nként, hanem állandóan fegyverben élnek, s égnek a vágytól, hogy megbosszulják szenvedéseiket örök ellenségükön, a keresztény név engesztelhetetlen ellenségén. Ne halassza tehát a segítséget, Európa megszabadítása székének díszére, dics?ségére válnék.

Kelt hadi el?renyomulásom közben, Rácország, másképpen Szerbia földjén a Duna gázlójánál, melyet köznyelven Kövesnek mondanak Szent Mihály havának 17. napján, az Úr 1448. esztendejében.”

Papp Lajos

www.888.hu

Tisztelt olvasók!

Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: <https://twitter.com/syracuse73>. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: <https://www.facebook.com/flagmagazin>

- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló